

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 02
Rotel 020102

PROTOKOLL
2014-06-16
2014-09-08
2014-11-10
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 21
Mål nr ÖÅ 978-14

RÄTTEN

Hovrättslagmannen Christine Lager, hovrättsrådet Patrik Schöldström, referent och protokollförare, och hovrättsassessorn Tove Bodegård

FÖREDRAGANDE

Hovrättsfiskalen Clara Cederberg den 16 juni 2014
Referenten den 8 september 2014 och 10 november 2014

KLAGANDE

Saab TransponderTech Aktiebolag, 556535-9790
Låsblecksgatan 13
589 41 Linköping

Ombud: Advokaten Örjan Grundén
Gozzo Advokater HB
Box 35019
400 24 Göteborg

MOTPART

GP & C Systems International Aktiebolag, 556233-9845
Ringvägen 56 E
133 35 Saltsjöbaden

Ombud: Advokaten Peter Sande och jur.kand. Christopher Tehrani
Sandart & Partners Advokatbyrå KB
Box 7131
103 87 Stockholm

SAKEN

Edition i skiljeförfarande

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätts beslut 2014-01-09 i mål nr Ä 4429-13

Mellan parterna pågår ett skiljeförfarande avseende mellan dem träffade avtal. Skiljenämnden gav GP&C Systems International AB (GP&C) tillstånd att hos tingsrätten ansöka om editionsföreläggande mot Saab TransponderTech Aktiebolag (STT). Sedan

Dok.Id 1149727

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 00	08-561 675 09	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd2@dom.se www.svea.se		

GP&C gjort en sådan ansökan bifölls den av tingsrätten. STT har nu överklagat tingsrättens beslut.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

STT

I första hand ska hovrätten lämna GP&C:s yrkande om edition utan bifall samt befria STT från att ersätta GP&C:s rättegångskostnader i tingsrätten och i stället förplikta GP&C att ersätta STT för rättegångskostnader i tingsrätten.

I andra hand ska hovrätten:

1. lämna GP&C:s yrkande om edition utan bifall såvitt gäller dels ”andra liknande handlingar”, dels handlingar utvisande det pris som fakturerats vid försäljningar som innefattat ”D. I punkten 1.3 i parternas avtal angivna displaysystem”;
2. föreskriva att till skiljenämnden i enlighet med beslutet utlämnade handlingar inte får överlämnas till eller kopieras av GP&C;
3. bestämma tiden för fullgörande av föreläggandet till tre månader från det hovrättens beslut vunnit laga kraft; samt
4. nedsätta ersättningen till GP&C för rättegångskostnader i tingsrätten.

GP&C

GP&C har motsatt sig STT:s ändringsyrkanden och vidhållit sitt i tingsrätten framställda andrahandsyrkande.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i hovrätten.

PARTERNAS TALAN I HOVRÄTTEN

Parterna har i hovrätten åberopat väsentligen samma grunder och omständigheter som i tingsrätten.

GP&C har i hovrätten utvecklat skälen för att bolaget skulle vara berättigat till edition på materiell grund. GP&C har anfört i huvudsak följande. Parternas avtal innehåller en s.k. revisionsklausul som innebär att GP&C har granskningsrätt beträffande de handlingar som omfattas av GP&C:s andrahandsyrkande. GP&C har framställt kravet på materiell edition i det pågående skiljeförfarandet; se skiljenämndens beslut s. 21. Vidare har den materiella editionen endast självständig betydelse om något av undantagen i 38 kap. 2 § rättegångsbalken är tillämpliga. Om rätten skulle komma fram till att undantaget för företagshemligheter är tillämpligt gör alltså GP&C gällande att parterna genom revisionsklausulen vidgat åtkomsten till information på så sätt att GP&C ändå ska beviljas tillgång till handlingarna. Enligt GP&C innebär alltså parternas avtal att STT även är skyldigt att lämna ut handlingar som omfattas av eventuella yrkeshemligheter. GP&C har under alla förhållanden rätt till materiell edition därför att handlingarna är att beteckna som s.k. gemensamma dokument som är av väsentlig vikt för parternas rättsförhållande samt att GP&C har ett berättigat intresse av att få granska dem.

GP&C har vidare anfört att under alla förhållanden kan inte samtliga handlingar som efterfrågas anses innefatta företagshemligheter. Enligt GP&C kan inte edition nekas för vissa närmare angivna handlingar som rör leveranser som STT redan har redovisat detaljerade uppgifter om publikt.

STT har i hovrätten när det gäller frågan om materiell edition lagt till sammanfattningsvis följande. STT bestrider att hovrätten kan sakpröva GP&C:s anspråk på materiell edition. En sådan sakprövning kan hovrätten för det första inte göra eftersom det av skiljenämnden givna tillståndet, i enlighet med GP&C:s begäran, bara avser processuell edition. En prövning av ett anspråk på materiell edition skulle ha skett genom skiljedom och bifall skulle inte ha resulterat i tillstånd att ansöka om edition i domstol. För det andra kan hovrätten inte sakpröva yrkandet om materiell edition eftersom GP&C grundar sin rätt till materiell edition på granskningsrätten i parternas licensavtal. Tvist om granskningsrätten omfattas av aktuellt skiljeavtal, men GP&C har inte påkallat skiljeförfarande beträffande granskningsrätten. STT bestrider därför att frågan, om GP&C:s avtalsenliga granskningsrätt, kan prövas i editionsärendet. STT

bestrider även att aktuella handlingar utgör gemensamma dokument. Även om så är fallet är skiljemännen exklusivt behöriga att pröva utlämnande av sådana dokument.

Efter föredragning fattar hovrätten följande

BESLUT (att meddelas 2014-11-10)

1. Hovrätten upphäver punkterna 1 och 2 i tingsrättens beslut samt lämnar GP&C:s editionsyrkande utan bifall.
2. Hovrätten befriar STT från skyldigheten att ersätta GP&C för rättegångskostnader i tingsrätten (punkten 3 i tingsrättens beslut) samt förpliktar GP&C att ersätta STT för rättegångskostnader i tingsrätten med 1 047 600 kr, varav 950 000 kr avser ombudsarvode, samt ränta enligt 6 § räntelagen på beloppet 1 047 600 kr från dagen för tingsrättens beslut tills betalning sker.
3. Hovrätten förpliktar GP&C att ersätta STT för rättegångskostnader i hovrätten med 255 000 kr, allt avseende ombudsarvode, samt ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för hovrättens beslut tills betalning sker.

Skälen för beslutet

Hovrätten prövar först frågan om processuell edition.

Av 26 § lagen (1999:116) om skiljeförfarande (skiljeförfarandelagen) framgår följande. Skiljenämnden ska lämna tillstånd till att en part hos tingsrätten ansöker om editionsföreläggande om skiljenämnden anser att sådant föreläggande är befogat med hänsyn till utredningen. Tingsrätten ska bifalla en sådan ansökan om det finns lagliga förutsättningar för det sökta föreläggandet.

En av dessa förutsättningar är att de handlingar som editionsansökningen avser inte utgör yrkeshemlighet eller, om så är fallet, att det finns synnerlig anledning att handlingarna ändå ska företes.

I frågan om nu begärda handlingar utgör yrkeshemlighet gör hovrätten väsentligen samma bedömning som tingsrätten, nämligen att editionsyrkandet avser omfattande handlingar som åskådliggör STT:s historiska affärsstruktur och kunddatabas och som kan ge ledning om STT:s affärsstrategier m.m. I likhet med tingsrätten drar hovrätten därför slutsatsen att de handlingar som GP&C:s editionsyrkande avser utgör STT:s yrkeshemlighet.

Med denna bedömning krävs synnerlig anledning för att handlingarna ska företes. Av NJA 2012 s. 289 framgår att de intressen som ska ställas mot varandra vid den bedömningen är handlingarnas betydelse som bevis å ena sidan och yrkeshemlighetens ekonomiska värde å den andra. Bedömningen av detta värde innefattar en bedömning av den skada som kan orsakas om handlingarna företes (se punkt 18 i Högsta domstolens nyssnämnda avgörande).

Skiljenämnden har inte redovisat sin bedömning av handlingarnas betydelse som bevis för GP&C:s talan. Det är inte fråga om en viss typsituation. Hovrätten måste därför göra en egen bedömning av handlingarnas bevisbetydelse, och då utgå från att bevisbetydelsen inte varit mer än precis tillräcklig för att skiljenämnden skulle ge GP&C tillstånd att ansöka om editionsföreläggande hos tingsrätten. (Se ibid. punkt 17.)

När det gäller handlingarnas bevisbetydelse gör hovrätten följande bedömning.

Bevisbetydelsen av handlingarna beror på den talan som parterna för i skiljeförfarandet. Handlingarna avser fakturor eller liknande handlingar som utvisar priser för vissa angivna produkter som STT fakturerat kunder vid samtliga försäljningar under perioden fr.o.m. den 31 maj 2001 t.o.m. den 28 juni 2012.

Om respektive parts talan i skiljeförfarandet har framkommit sammanfattningsvis följande.

GP&C för i skiljeförfarandet en fastställsetalan, som något förenklad kan återges som följer. GP&C:s yrkande är att skiljenämnden ska fastställa:

- I. att det enligt parternas avtal åligger STT att till GP&C utge löpande royalty beräknad på Net Sales Price, såsom detta definieras i ett av avtalen, för försäljning av produkter enligt en viss punkt i ett av avtalen, fram till den 28 juni 2012;
- II. att denna royalty ska beräknas på all försäljning av transpondrar för mobiler som må ha ägt rum under nämnda tid;
- III. att royaltyn dessutom ska beräknas på all försäljning som under nämnda tid må ha förekommit av all övrig utrustning som ingår i positionsindikerande system av närmare angivet slag; samt
- IV. att royaltysatsen ska vara 10 procent.

STT bestrider GP&C:s talan, men för också en egen fastställsetalan i skiljeförfarandet. STT:s yrkande i första hand är att skiljenämnden ska fastställa att ytterligare royalty enligt parternas avtal inte ska utgå för tiden efter år 2003. STT:s andrahandsyrkande är väsentligen att skiljenämnden ska fastställa att royalty inte ska utgå på vissa närmare angivna produkter.

Huvudfrågorna i skiljeförfarandet är såvitt framkommit om parternas avtal innebär att STT är skyldigt att utge royalty till GP&C och i så fall på vilka produkter och med vilken procentsats. De av GP&C begärda handlingarna avser tidsperioden från den dag parterna träffade det s.k. tilläggsavtalet den 31 maj 2001 till den dag parternas avtal löpte ut.

En central fråga i skiljeförfarandet avser tolkningen av produktdefinitionen. GP&C gör gällande en vidare tolkning, dvs. att fler produkter ska omfattas av parternas avtal och vara royaltyberättigade, medan STT gör gällande en snävare tolkning, dvs. att färre produkter ska omfattas. GP&C yrkar även att produktdefinitionen i allt fall ska jämkas enligt 36 § avtalslagen till att motsvara en sådan vidare tolkning som GP&C gör gällande.

GP&C har i hovrätten kort sammanfattat hur de efterfrågade handlingarna relaterar till bolagets grunder för sin talan i skiljeförfarandet samt vari bevisvärdet består. Sammanfattningen lyder:

- (i) GP&C gör i skiljetvisten gällande att en utgångspunkt vid tolkningen av parternas avtal är att *licensgivaren ska tillförsäkras en skälig andel* av det värde exploateringen av tekniken genererar. De efterfrågade handlingarna relaterar till denna grund genom att informationen däri kan antas visa vilka värden exploateringen av den licensierade tekniken genererat.
- (ii) Vidare gör GP&C i skiljetvisten gällande att den *tolkning av Produktdefinitionen* som GP&C förespråkar *motiveras av värdet av den licens [STT] erhållit* med stöd av parternas avtal. De efterfrågade handlingarna har sålunda bäring även på denna grund då de är ägnade att bidra till utredningen av teknikens värde.
- (iii) Dessutom gör GP&C i skiljetvisten gällande att handlingarna har bevisbetydelse även för att visa att en *licensavgift beräknad på den royaltybas som GP&C förespråkar utgör ett skäligt vederlag* för [STT:s] licens att globalt exploatera samtliga utlicensierade patenträttigheter och all den know-how GP&C:s långvariga FoU-arbete genererat.
- (iv) GP&C gör vidare i skiljetvisten gällande att de efterfrågade handlingarna har betydelse som bevis även för att styrka att *en sådan snäv royaltybas som [STT] förespråkar inte återspeglar teknikens värde* och leder till *en orimlig fördelning av de intäkter* som [STT:s] exploatering genererat samt att det således finns skäl att jämlikt 36 § avtalslagen jämka Produktdefinitionen för det fall [STT:s] tolkning skulle vinna gehör vid skiljenämndens prövning.
- (v) Slutligen gör GP&C i skiljetvisten gällande att de efterfrågade handlingarna har bevisbetydelse även med avseende på vissa av de grunder som anförs *till stöd för GP&C:s bestridande av [STT:s] yrkande om royaltybefrielse* [...].

Till att börja med konstaterar hovrätten att en del av den talan som GP&C för i skiljeförfarandet avser fastställelse av innehållet i parternas avtal samtidigt som de begärda handlingarna avser förhållanden som ligger i tiden efter träffande av samma avtal. GP&C har inte angett hur sådana senare förhållanden kan antas ha betydelse som bevis för innehållet i tidigare träffade avtal. Med andra ord har GP&C inte preciserat på

vilket sätt STT:s faktiska försäljning efter avtalens träffande skulle kunna ha betydelse som bevis för att de dessförinnan träffade avtalen har det innehåll som GP&C gör gällande och yrkar fastställt. Vidare kan enligt hovrättens mening försäljningsvärdet av produkter som STT sålt efter avtalens träffande knappast ha betydelse för tolkningen av vilka produkter avtalen omfattar när det är tvistigt om produkterna omfattas av avtalen. Hovrättens slutsats är därför att bevisbetydelsen av de begärda handlingarna för denna del av GP&C:s talan är mycket liten.

När det gäller den del av GP&C:s talan som går ut på jämkning enligt 36 § avtalslagen framstår denna för hovrätten som tämligen outvecklad avseende de sakomständigheter som enligt GP&C ska utgöra skäl för jämkning – och det är ju endast åberopade och inte erkända sakomständigheter som behöver bevisas. Detsamma gäller den del av GP&C:s talan som avser bemötande av STT:s yrkande om royaltybefrielse. Till detta kommer att frågan, om försäljningsvärdet av produkter som sålts efter avtalens ingående kan vara skäl för jämkning av produktdefinitionen, i huvudsak är en rättslig bedömning.

Hovrättens slutsats av det anförda är att handlingarnas bevisbetydelse för den talan som GP&C för i skiljeförfarandet är mycket begränsad.

När det sedan gäller det ekonomiska värdet av STT:s yrkeshemlighet, och därmed den skada som STT skulle kunna åsamkas om aktuella handlingar lämnades ut, gör hovrätten följande bedömning.

Editionsyrkandet avser en stor mängd handlingar som åskådliggör STT:s historiska affärsstruktur med försäljningspriser, försäljningstidpunkter och kunddatabas som kan ge ledning om STT:s affärsstrategier m.m. Uppgifterna är av en karaktär och omfattning som typiskt sett medför stor skada för ett bolag om de röjs. Det saknas anledning att anta att sådan skada inte skulle uppstå i detta fall, oavsett att parterna f.n. inte är direkta konkurrenter och att GP&C gjort ett sekretessåtagande för att hindra att handlingarna blir offentliga eller förlorar skydd som företagshemlighet, ett sekretessåtagande som dock inte synes hindra GP&C självt att utnyttja informationen i handlingarna.

GP&C:s yrkande innefattar möjligheten att de begärda handlingar ska utlämnas inte till bolaget, utan till skiljenämnden eller en revisor. På följande skäl saknas dock, enligt hovrättens mening, sådan möjlighet. Om handlingarna skulle utlämnas till skiljenämnden eller revisorn utan möjlighet för GP&C att få del av dem, vore edition meningslös eftersom GP&C då inte kan gå igenom handlingarna för att undersöka vilka redan åberopade och stridiga sakomständigheter som olika handlingar skulle kunna bevisa eller motbevisa. Om handlingarna i stället skulle utlämnas till skiljenämnden eller revisorn med möjlighet för GP&C att få del av dem hos skiljenämnden eller revisorn vore detta i praktiken likvärdigt med utlämnande direkt till GP&C. Skadebedömningen blir då också densamma. – Det kan tilläggas att det enligt hovrättens mening saknas laglig grund för att förordna att handlingarna ska utlämnas till en revisor. GP&C:s yrkande ska alltså inte bifallas på det sättet.

GP&C har yrkat att hovrätten i allt fall ska förelägga STT att förete maskerade versioner alternativt styrkta utdrag ur handlingarna varvid dock måste framgå "[F]akturerade belopp, vad som sålts samt när försäljningen ägde rum". Enligt hovrättens bedömning avser handlingarna även med detta innehåll yrkeshemligheter, vilket medför samma bedömning som ovan.

Vid en avvägning mellan den begränsade bevisbetydelse som hovrätten funnit att de begärda handlingarna har och den skada som ett utlämnande skulle kunna åsamka STT, finner hovrätten – med beaktande även av den betydande restriktivitet som enligt Högsta domstolen i NJA 2012 s. 289 ska iakttas vid prövningen av ett editionsyrkande avseende yrkeshemligheter – att det inte föreligger synnerlig anledning för handlingarnas utlämnande till någon del. Detta gäller även de försäljningar rörande vilka STT offentliggjort vissa uppgifter; hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning att handlingarna avseende dessa försäljningar som helhet är att betrakta som yrkeshemligheter.

Hovrätten övergår till frågan om materiell edition.

På följande skäl finner hovrätten att GP&C:s ansökan inte kan bifallas på den grunden att bolaget skulle vara berättigat till materiell edition i förhållande till STT.

Bestämmelsen i 38 kap. 3 § rättegångsbalken ger endast möjlighet att bifalla ett yrkande om materiell edition antingen i särskild rättegång där editionsfrågan är själva saken, dvs. en dispositiv tvistemålsprocess, eller som en rättegångsfråga i en redan pågående rättegång. Detta innebär att i ett domstolsärende som det förevarande kan ett editionsyrkande avseende materiell edition lagligen inte bifallas enligt detta lagrum även om GP&C i och för sig skulle vara berättigat till materiell edition. (Jfr Westberg, Anskaffning av bevisning i dispositiva tvistemål (2010) s. 198 ff.)

Den enda återstående möjligheten skulle då vara om bestämmelsen i 26 § andra stycket skiljeförfarandelagen gav möjlighet att bifalla ett sådant yrkande. Enligt hovrättens mening står det klart att så inte är fallet; det lagrummet avser endast processuell edition (jfr författningskommentaren i prop. 1998/99:35 s. 229 som nämner endast 38 kap. 2 § rättegångsbalken, dvs. bestämmelsen om processuell edition). Av skiljenämndens beslut framgår också att det av GP&C sökta och av skiljenämnden beviljade tillståndet avser endast processuell edition.

Överklagandet ska således bifallas.

Vid denna utgång ska GP&C ersätta STT för rättegångskostnader i tingsrätten och hovrätten. Yrkad ersättning är skälig.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga A
Överklagande senast 2014-12-01

Patrik Schöldström
Protokollet uppvisat/

SVEA HOVRÄTT

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni vill överklaga hovrättens avgörande ska Ni göra det genom att skriva till Högsta domstolen.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten. Det ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av det överklagade avgörandet.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen (prejudikatskäl) att överklagandet prövas av Högsta domstolen, eller
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som yrkas,
4. varför avgörandet ska ändras,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas,
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om Ni tidigare informerats om att Ni kan komma att delges handlingar i målet/ärendet genom förenklad delgivning, kan förenklad delgivning med Er komma att användas också hos Högsta domstolen om någon överklagar avgörandet dit.